בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 22672-02-24 כהן נ' מקור הבשר גלאט דבאח בע"מ

לפני כבוד השופט עודד מאור **12 פברואר 2025**

<u>המבקשת בבקשת האישור</u> **אביאת כהן**
ע"י ב"כ עו"ד משה בן דרור ועו"ד ינון חימי

נגד

<u>המשיבה לבקשת האישור</u> **מקור הבשר גלאט דבאח בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד שושנה (סוזנה) רבינוביץ ועו"ד עופר קיבש

<u>פסק דין</u>

לפניי הודעת הצדדים על הסכמה למתווה פשרה במסגרת בקשה לאישור תובענה ייצוגית שהגישה המבקשת נגד המשיבה, שהינה רשת קצביות.

הצדדים ביקשו כי יינתן תוקף של פסק דין להסכמות ועל יסוד מתווה הפשרה, ללא ביצוע התנאים המוקדמים המוסדרים בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006. זאת, בהינתן כי המדובר בהסכמה למתווה כולל ומפורט שהוצע על ידי בית המשפט על רכיביו, ובהתאם לפסק הדין שניתן ברע"א 8479/02 **ד"ר תמר סבו נ' רשות שדות התעופה בישראל** (15.12.2008) (להלן: "**עניין סבו**").

<u>רקע</u>

1. המבקשת הגישה נגד המשיבה תביעה ובקשה לאישורה כתביעה ייצוגית.

2. בבקשת האישור נטען, בין היתר, כי המשיבה "מבצעת גביה ביתר בקשר עם מוצרים אותם היא מוכרת על פי משקל (בסניפים ובאתר האינטרנט שלה)". נטען, כי בעת שקילת מוצרים לצורך חישוב מחירם הכולל המשיבה לא מפחיתה את מלוא משקל האריזה כגון קופסה וניילון, כך שהיא גובה מלקוחותיה תשלום גם עבור האריזות. לטענת המבקשת בבקשת האישור, המשיבה לא סימנה על גבי מוצרים את עלות האריזה באופן נפרד ומובחן כנדרש על פי דין.

בבקשת האישור נטען להטעיה צרכנית, לחוסר תום לב ולהתעשרות שלא כדין.

בבקשת האישור התבקש להגדיר את הקבוצה בשמה תנוהל התובענה הייצוגית כך:

"כל לקוחות המשיבה אשר רכשו מוצרים לפי משקל באתר המרשתת של המשיבה או בסניפיה, כאשר חישוב החיוב עבור המוצרים כלל גם את משקל האריזה, בין היתר במקרים בהם המשיבה לא הפחיתה את מלוא משקל האריזה ו/או בכל דרך אחרת, ב-7 השנים קודם להגשת הבקשה לאישור ועד למועד אישור הבקשה כתובענה ייצוגית".

3. המשיבה הגישה תשובה לבקשת האישור וטענה בה טענות שיש בהן, לשיטתה, כדי להדוף את בקשת האישור.

נטען, כי למשיבה הנחיות המועברות לעובדיה בכל הנוגע לשקילת מוצרים, כי עובדיה מודרכים בעניין טרם תחילת עבודה וכי אחראי משמרת מבצעים ביקורות אחר תהליכי העבודה בהקשר זה.

עוד נטען, כי המשיבה מבצעת ניכוי משקל אריזה כדין, "בין אם על ידי ניכוי טרה, קרי הורדת משקל הארו[י]זה (היכן שמוצר נשקל עם האריזה) ובין אם המוצר כלל לא נשקל עם אריזה (לפני ניקוי שומן או כאשר מדובר במוצר שקוצב)" (סעיף 7 לתשובה לבקשת האישור).

כמו כן נטען, כי טענות המבקשת בבקשת האישור התבססו על בדיקה ביתית ו"ללא כל אחריות לתקינות המאזניים..." ומבלי שניתן לאמוד את הזמן שעבר "בין הגעת המוצרים לבין שקילתם" (סעיף 8 לתשובה לבקשת האישור).

המשיבה טענה, כי לבית משפט זה סמכות לדון בטענות הנוגעות לרכישות באתר האינטרנט בלבד, ובשים לב להוראות תקנון המשיבה בעניין (סעיפים 2-1 לתשובת המשיבה לבקשת האישור).

4. המבקשת הגישה תשובה לתשובת המשיבה לבקשת האישור, בה חזרה על טענותיה בבקשת האישור תוך שטענה כי דינן של טענות המשיבה בתשובתה להידחות.

אשר לטענת המשיבה ביחס לרכישות באמצעות האינטרנט ובכל הנוגע לסמכות בית המשפט לדון, המבקשת טענה כי אין מחלוקת שהמדובר במוצרים הנארזים בסניפים ולשיטתה אין נהלים שונים לסניפים ולאינטרנט (סעיף 6 לתשובת המבקשת לתשובת המשיבה לבקשת האישור).

<u>מתווה הפשרה ובקשת הצדדים ליתן לו תוקף של פסק דין</u>

5. לאחר שהוגשה תשובת המבקשת לתשובת המשיבה לבקשת האישור, התקיימו בהליך זה 3 דיוני קדם משפט ממושכים כאשר מועדיהם היו סמוכים זה לזה (16.12.2024, 19.12.2024 ו-3.2.2025). כבר בפתח קדם המשפט הראשון, ביקש בית המשפט לצמצם את המחלוקות בין הצדדים ולהביאם להסכמות, והוצגו לבית המשפט על ידי המשיבה נתונים רלוונטיים ביחס למשקלי המוצרים ולאריזות שהיה בהם כדי לסייע לקדם את בירור ההליך.

בישיבת קדם המשפט השלישית בית המשפט הציע מתווה פשרה מפורט שיש בו כדי לכלול את מלוא הרכיבים הרלוונטיים והנדרשים וליתן מענה לטענות המבקשת בבקשת האישור.

יצוין, כי המתווה הוצע על ידי בית המשפט לאחר עיון בכתבי הטענות במסגרת בקשת האישור, שמיעת טענות הצדדים בדיונים לרבות נציג המשיבה כאשר המשיבה נתנה הסכמתה לקיים הדיונים כהליך "מעין גישורי". המתווה הוצע לאחר שהוצגו על ידי באי כוח המשיבה לבית המשפט ולבאי כוח המבקשת נתונים בקשר להיקף המכירות של המוצרים נושא בקשת האישור כמו גם נתונים בקשר למשקלי אריזות, ולאחר שהמשיבה הסכימה, לשיטתה, לפנים משורת הדין, להשיב את כלל הכספים שהיה עליה להשיב ככל שטענות המבקשת היו מתקבלות במלואן, חרף עמדתה שיד לדחותן.

אשר לגמול ולשכר הטרחה שהוצעו במתווה, אלו הוצעו לאחר שבית המשפט נתן דעתו לסיכון שנשאה בו המבקשת בכל הנוגע להגשת התביעה והבקשה לאישורה כייצוגית, לתועלת שהושגה במסגרת ההליך עבור חברי הקבוצה ולמורכבות ההליך במידת מה.

בהתאם למתווה שהוצע על ידי בית המשפט, המשיבה תקפיד להפחית את משקל האריזות בעת חישוב מחירים ולחייב את הלקוחות רק עבור משקל המוצרים, הן בעת שקילת המוצרים לפני אריזתם, והן באמצעות משקלים חכמים אותם היא פועלת להטמיע.

עוד על פי המתווה, המשיבה תשלם סך של 3,430,000 ₪, כדלקמן:

- **תשלום סך של 2,950,000 ₪ כפיצוי לציבור.**

זאת על דרך הפחתת סך של 10 ₪ ממחיר סופי של רכישה עתידית שתעלה על 300 ₪ ולאחר כל הנחה אחרת ככל שקיימת, כאשר הסך הכולל של הפיצוי ישולם באופן האמור בפרק זמן מקסימלי של 3 שנים ולאחר 30 ימים ממועד פסק הדין. כמו כן,

בתום ששה חודשים ממועד פסק הדין המשיבה תבחן האם להפחית את סכום הרכישה המזכה בפיצוי.

על פי המתווה, ההפחתה של 10 ₪ תבוצע באופן אוטומטי, תוצג ללקוחות בחשבון הסופי בלבד, לא תוצג כמבצע או הטבה ללקוחות והיא תינתן ברציפות עד מיצוי הסכום הכולל במלואו או עד תום התקופה כפי שצוינה, לפי המוקדם.

על פי המתווה, בחלוף 6 חודשים מעת תחילת תשלום הפיצוי, המשיבה תדווח לבאי כוח המבקשת על אודות סכום הפיצוי שניתן בפועל על ידה עד לאותה העת, וככל שעד אותה העת סכום הפיצוי לא יעמוד על 500,000 ₪ לכל הפחות, הסך של 10 ₪ יופחת בכל רכישה עתידית שתעלה על 200 ₪.

עוד על פי המתווה, דיווח כאמור יינתן מדי 6 חודשים עד להענקת הפיצוי במלואו, כאשר המשיבה תהא רשאית לקבוע כי הפחתת הסך של 10 ₪ תינתן גם ברכישה מעל 100 ₪ (או מעל כל סכום אחר), ובכפוף להודעה לבאי כוח המבקשת.

יצוין, כי על פי המתווה, ככל שתיוותר יתרת פיצוי שלא שולמה ללקוחות המשיבה, זו תועבר לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד ושהוקמה מכוח סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות.

יוער, כי המדובר בפיצוי שיינתן במהלך רכישות עתידיות אצל המשיבה, כאשר בית המשפט נתן דעתו בעניין זה ובמסגרת המתווה להבהרת המשיבה לפיה אחוז ניכר מלקוחות המשיבה הם בבחינת לקוחות חוזרים. יש באמור כדי להצביע על חפיפה משמעותית בין חברי הקבוצה לבין הלקוחות בעניינם יופחת מחיר רכישה במסגרת הפיצוי.

- **תשלום גמול למבקשת בסך של 30,000 ₪ בתוספת מע"מ (כפוף להצגת חשבונית מס ובכפוף לכל דין).**

- **תשלום שכר טרחה לבאי כוח המבקשת בסך של 450,000 ₪ בתוספת מע"מ (כפוף להצגת חשבונית מס ובכפוף לכל דין).**

1. המבקשת והמשיבה הסכימו למתווה הפשרה שהוצע על ידי בית המשפט, וביקשו כי יינתן לו תוקף של פסק דין ללא ביצוע התנאים המוקדמים המוסדרים בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות, לצורך סילוק סופי ומוחלט של התביעה והחלת מעשה בית דין על חברי הקבוצה, בהינתן כי המדובר במתווה כולל ומפורט שהוצע על ידי בית המשפט ובהתאם לפסק הדין בעניין סבו.

2. בהודעה על הסכמת הצדדים למתווה הפשרה, הצדדים הודיעו כי המשיבה תשפה את המבקשת בגין תשלום חלקה הראשון של אגרת בית המשפט, והתבקש לפטור את המשיבה מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט בהתאם לסעיף 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.

המשיבה טענה בהקשר זה וכהצדקה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה, כי בכך שהסכימה למתווה שהוצע על ידי בית המשפט, הגם שיש לה טענות משמעותיות כנגד בקשת האישור, היא חסכה מזמנו של בית המשפט בכל הנוגע לבירור ההליך.

המשיבה טענה, כי היא ניהלה מגעים לפשרה בצורה עניינית, הציגה כלל הנתונים הרלוונטיים תוך הסכמה למתן פיצוי "שלוקח בחשבון את כלל המוצרים", כלשון ההודעה, כך שלשיטתה היא פעלה לטובת הציבור.

<u>דיון והכרעה</u>

3. למעשה, הצדדים הגיעו להסדר פשרה, הוא המתווה שהוצע על ידי בית המשפט, לו הם הסכימו ומבקשים כעת שיינתן לו תוקף של פסק דין.

4. בהתאם לסעיפים 19(א) ו-19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא הוא, כי מדובר בהסדר ראוי, הוגן וסביר בעניינם של חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.

5. בהתאם לעניין סבו, תכליתם של ההליכים המוקדמים לבחינת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות (ובכלל זה, בין היתר, פרסומים לגבי הסדר הפשרה, קציבת מועד להגשת התנגדויות, קביעת דיון בבקשה ומינויו של בודק), נועדה בבסיסה למנוע קנוניה במסגרת פשרה בין התובע המייצג את הקבוצה לבין הנתבע, וזאת על חשבון חברי הקבוצה בהליך הייצוגי. אולם, חשש זה אינו קיים במצב דברים שבו הפשרה הינה פרי הצעתו של בית המשפט הניתנת על בסיס היכרות מעמיקה של מכלול נתוני העניין.

עוד בהתאם לעניין סבו, מקום בו בית המשפט הוא שמעלה בפני הצדדים את הצעת ההסדר, בין אם מפורטת לפרטי פרטים ובין אם היא מהווה מתווה עקרוני הכולל רק את עיקרי ההסדר, לא קיים חשש כי מדובר בהסדר שאינו ראוי, אינו הוגן ואינו סביר.

בענייננו, מתווה הפשרה שפורט לעיל על רכיביו, ובכלל זה הרכיב שעניינו פיצוי לציבור, הוצע על ידי בית המשפט לאחר קיומן של 3 ישיבות קדם משפט ממושכות שהמשיבה אף נתנה הסכמה לקיימן כהליך "מעין גישורי". כאמור, המתווה הוצע על ידי בית המשפט לאחר שהוצגו על ידי באי כוח המשיבה נתונים בקשר להיקף המכירות של המוצרים נושא בקשת האישור לרבות מחירי אריזות.

יש במצב דברים זה, בשים לב לכך שהמדובר במתווה שהוצע על ידי בית המשפט, כדי להפיג חשש לפיו מדובר במתווה שאינו לטובת חברי הקבוצה במובן שאינו ראוי, הוגן וסביר. האמור בשים לב לכך שמתווה הפשרה כולל גם התחייבות המשיבה בקשר להסדרה עתידית.

האמור אף ביתר שאת ובהינתן כי המדובר במתווה שהציע בית המשפט לצדדים על כל רכיביו ופרטיו, לרבות קציבת סכום הפיצוי, הגמול ושכר הטרחה כמו גם אופן מתן הפיצוי על שלביו. קרי, אין המדובר בנסיבות בהן הוצע על ידי בית המשפט מתווה הכולל עקרונות כלליים בלבד שלאחר מכן נדרשו הצדדים לפתח ולהגדיר בעצמם קווי פעולה לצורך ביצועו ויישומו.

אשר על האמור, נראה כי אין תועלת בביצוע ההליכים המוקדמים לבחינת הסדר פשרה המפורטים בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות (לרבות בכל הנוגע למינויו של בודק), ומצאתי לפטור את הצדדים מביצועם וליתן כבר עתה תוקף של פסק דין למתווה הפשרה לו הסכימו הצדדים. זאת על מנת לאפשר את תחילת מתן הפיצוי ללא עיכובים והכל לטובת חברי הקבוצה ולטובת הציבור, ותוך שנתתי דעתי לכך שיש בשווי הפיצוי כדי לשקף את הנזק הנטען בבקשת האישור ובהמשך לנתונים הרלוונטיים שהוצגו בפניי על ידי המשיבה בישיבות קדם המשפט.

6. אני מורה כי הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה תוגדר כלדקמן:

"כל לקוחות המשיבה אשר רכשו מוצרים לפי משקל באתר המרשתת של המשיבה או בסניפיה, כאשר חישוב החיוב עבור המוצרים כלל גם את משקל האריזה, בין היתר במקרים בהם המשיבה לא הפחיתה את מלוא משקל האריזה ו/או בכל דרך אחרת, ב-7 השנים קודם להגשת הבקשה לאישור ועד למועד מתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים".

7. בהמשך למתווה שהוצע וכן מכוח סמכותי לפני סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות, אני מורה כי מחצית משכר הטרחה והגמול תשולם תוך 30 ימים ממועד פסק דין זה, ואילו המחצית השנייה תשולם באמצעות 12 תשלומים, החל מחודש לאחר תשלום המחצית הראשונה של שכר הטרחה והגמול **כאשר 4 התשלומים האחרונים יופקדו בנאמנות אצל באי כוח המבקשת עד לסיום ביצועו ויישומו של מתווה הפשרה**.

8. בהתאם לסעיף 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007, על משיב בהליך ייצוגי לשלם את חלקה השני של אגרת בית המשפט עת ניתן פסק דין המאשר הסדר פשרה, אולם בית המשפט רשאי לפטור אותו מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו.

בענייננו, המשיבה נתנה הסכמתה למתווה הפשרה שהוצע על ידי בית המשפט בשלב מוקדם ובסמוך לתחילת בירור בקשת האישור במסגרת ישיבות קדם המשפט, כאשר כבר בישיבת קדם המשפט הראשונה נתנה הסכמתה לקיום הליך "מעין גישורי" בפניי על מנת להביא ההליך לכדי סיום, ומבלי שהתבררה בקשת האישור לעיצומה.

כך המשיבה הביאה לקידום עניינם של חברי הקבוצה בדרך יעילה שיש בה כדי להביא גם לחסכון בזמן שיפוטי, ובאופן שיש בו כדי להצדיק מתן פטור למשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה וכך אני מורה.

<u>סוף דבר</u>

9. ניתן תוקף של פסק דין למתווה הפשרה שהוצע על ידי בית המשפט ולו הסכימו הצדדים, וכפי שפורט לעיל.

10. המשיבה תשפה את המבקשת בגין תשלום חלקה הראשון של אגרת בית המשפט.

המשיבה פטורה מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט.

11. הצדדים יגישו עד ליום 1.1.2026 עדכון לתיק בית המשפט בכל הנוגע ליישום מתווה הפשרה.

12. המשיבה תפרסם על חשבונה הודעה על מתווה הפשרה (בנוסח שצורף כנספח 1 לבקשת הצדדים לאישור המתווה) בעיתון יומי אחד, בעיתון סוף שבוע אחד ובעמוד הנחיתה באתר האינטרנט של המשיבה ותגיש תימוכין בדבר הפרסומים לתיק בית המשפט.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ה, 12 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.

עודד מאור, שופט